

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

Str. Stavropoleos nr.6, Sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ...

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr.12127/11.03.2021, formulată de ..., cu sediul în localitatea ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. ... având CUI RO reprezentată legal prin administrator .. și convențional de ... împotriva răspunsului la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021, transmis de ..., cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, organizată pe loturi, în vederea încheierii unui acord-cadru având ca obiect **„Articole medicale de unică folosință”**, s-a solicitat, în ceea ce privește **lotul 2 și lotul 3**, următoarele:

„anularea, în parte, a răspunsului la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021, având în vedere că impune condiții suplimentare caietului de sarcini care contravin dispozițiilor legale, nu au corespondent nici în caracteristicile reale ale măștilor de tipul FFP2 și FFP3 și fac imposibilă participarea oricărui producător român la procedura de achiziție publică cu o ofertă „conformă” și

obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de precizare a cerințelor din caietul de sarcini în conformitate cu dispozițiile legale în materie, în sensul că:

1. Măștile respiratorii FFP2 și FFP3 nu trebuie să fie înscrise în baza de date a Ministerului Sănătății privind Dispozitivele medicale;

2. Măștile respiratorii FFP2 (Lotul 2) și FFP3 (Lotul 3) nu sunt testate conform SR EN 14683+AC Măști faciale de uz medical, ci sunt evaluate conform SR EN 149+A1 Aparat de protecție respiratorie.

3. Producătorii de măști și echipamente medicale nu trebuie să prezinte aviz de funcționare din care să reiasă faptul că operatul economic este avizat și că producătorul măștilor este notificat ANMDM".

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația înregistrată la C.N.S.C. sub numărul de mai sus, ... critică răspunsul la solicitările de clarificări nr.1533/26.02.2021, transmis de ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire de mai sus, solicitând cele arătate în partea introductivă.

În motivarea contestației, ... precizează că, în urma unor solicitări de clarificări cu privire la cerințele caietului de sarcini, autoritatea contractantă, prin răspunsul la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021, a cerut ca măștile FFP2 și FFP3 să fie avizate de ANMDM împreună cu rapoartele de testare conform SR EN 1468 și să se prezinte aviz de funcționare din care să reiasă faptul că operatorul economic este avizat și că producătorul măștilor este notificat ANMDM.

Contestatorul susține că:

I. Răspunsul nr. 1533/26.02.2021 se impune a fi anulat, în parte, întrucât a fost emis cu aplicare greșită a dispozițiilor art. 4 din O.M.S. nr.1009/2016 și încălcarea dispozițiilor H.G. nr.54/2009, întrucât măștile FFP2 (Lotul 2) și măștile FFP3 (Lotul 3) nu sunt dispozitive medicale și nu necesită avizarea ANMDM.

Precizează contestatorul că măștile de tip filtre de particule, FFP2 (Lotul 2) și FFP3 (Lotul 3), așa cum sunt descrise de către standardul SR EN I49+A1:2010, sunt aparate de protecție respiratorie, fiind aplicabil Regulamentul UE 2016/425 al Parlamentului European și Al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție, iar autoritatea competentă în domeniul Echipamentelor individuale de protecție este Ministerul Muncii și Protecției Sociale, și nu Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale.

Pe de altă parte, arată că cerințele de reglementare privind dispozitivele medicale sunt cuprinse în Directiva europeană 93/42/EEC privind dispozitivele medicale, transpusă în legislația națională prin H.G. 54/2009 privind condițiile introducerii pe piață a dispozitivelor medicale și Regulamentul UE 2017/745.

Din coroborarea considerațiilor și textelor normative susindicate, reiese, după cum arată contestatorul, că produsele de la Lotul 2 (măști FFP2) și Lotul 3 (măști FFP3), astfel cum acestea sunt definite în caietul de sarcini, suportă un regim juridic individual și nu pot fi încadrate în noțiunea de dispozitive medicale.

Într-o altă critică, contestatorul apreciază că, în mod eronat, în cuprinsul răspunsului la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021, autoritatea contractantă a prevăzut că este necesară avizarea ANMDMR, contrar precizărilor Departamentului de Reglementare din cadrul ANMDM, autoritate națională competentă în domeniul medicamentului de uz uman, dispozitivelor medicale și evaluării tehnologiilor medicale, care

a menționat faptul că echipamentele individuale de protecție nu se încadrează în categoria dispozitivelor medicale, prin urmare nu sunt supuse procedurii de avizare de către ANMDMR.

Prin urmare, măștile respiratorii FFP2 și FFP3 sunt echipamente individuale de protecție și se supun dispozițiilor normative din Ordinul nr. 2376/2020 din 4 decembrie 2020 emis de Guvernul României - Agenția Națională pentru Achiziții Publice, privind conținutul, modalitatea de completare și modul de utilizare a documentelor standard „Instrucțiuni pentru ofertanți/candidați” și „Caiet de sarcini” la atribuirea acordului-cadru/contractului de achiziție publică/sectorial având ca obiect măști de protecție de uz sanitar de tip II, II R, FFP2, FFP3.

În acest sens, deși răspunsul la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021 se aliniază dispozițiilor din Ordinul nr. 2376/2020, contestatorul apreciază că aceasta conține cerințe suplimentare atașate caietului de sarcini privind avizarea măștilor FFP2 și FFP3 asemenea unor dispozitive medicale, deși nu pot fi încadrate, nici din punct de vedere legal și nici din punct de vedere functional, în această categorie, motiv pentru care acest act al autorității contractante se impune a fi anulat, în parte.

II. Autoritatea contractantă precizează, în mod greșit, în cadrul răspunsului nr.1533/26.02.2021, faptul că măștile FFP2 și măștile FFP3 trebuie să corespundă Standardului SR EN 14683.

Contestatorul învedează faptul că măștilor FFP2 și măștilor FFP3 le este aplicabil Regulamentul UE 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție, fiind descrise de către standardul SR EN 149+A1:2010, iar potrivit Directivei 89/686/CEE nu necesită aviz de funcționare din partea ANMDMR.

Pe cale de consecință, susține contestatorul, solicitarea ca măștile FFP2 și măștile FFP3 să corespundă Standardului SR EN 14683 nu doar că excede, în abstract, criteriilor standardului de performanță, dar contravine și caietului de sarcini aferent anunțului de participare nr. CN1027984.

III. În mod eronat, în cadrul răspunsului la solicitările de clarificări nr. 1533/26.02.2021, autoritatea contractantă a prevăzut că este necesar a se prezenta aviz de funcționare din care să reiasă faptul că operatul economic este avizat și că producătorul măștilor este notificat ANMDM.

Contestatorul arată că, în ipoteza în care producătorul este din România, nu este necesară, conform legii, prezentarea unui aviz de funcționare emis de ANMDM, potrivit art. 926 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cerințele legale fiind satisfăcute prin Certificatul de înregistrare pentru Dispozitivele medicale sau Avizul de la Centrul de Cercetare Științifică pentru Apărare CBRN și Ecologie, astfel cum a fost stabilit potrivit punctului III.1.b) din Anexa nr.1 și Notei general aplicabile din Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 2376/2020 din 4 decembrie 2020.

Astfel, în calitate de producător român ce își comercializează numai producția proprie, contestatorul învederează că nu este necesară

obținerea avizului de la ANMDMR, ci înregistrarea, în baza de date a ANMDMR, a informațiilor privind dispozitivele medicale introduse pe piață prin formularul FI.

Față de cele menționate, contestatorul solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată, precum și obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată și accesul la dosarul achiziției publice.

Ca temei de drept, se invocă prevederile art. 8 și urm. din Legea 101/2016.

În probațiune, au fost depuse, în copie, înscrisuri.

Prin punctul de vedere nr. 2153/17.03.2021, înregistrat la C.N.S.C. sub nr. 13588/18.03.2021, ...a precizat că, în urma contestației formulată de ..., a solicitat punct de vedere de la ANMDMR, iar ca urmare a răspunsului transmis, apreciază contestația ca fiind întemeiată în ceea ce privește măștile FFP2 și măștile FFP3 și solicită continuarea evaluării ofertelor, cu admiterea ofertanților care dovedesc că măștile cu 3 pliuri dețin Aviz de funcționare de la ANMDMR, iar ofertele depuse pentru măștile FFP2 și măștile FFP3 dețin declarația de conformitate-Standardul EN 149:2001+A1:2009CE, conform caietului de sarcini.

Față de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarea situație de fapt:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de atribuire, prin licitație deschisă, organizată pe loturi, în vederea încheierii unui acord-cadru având ca obiect **„Articole medicale de unică folosință”**, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr....

Valoarea estimată totală a acordului-cadru este de 7.864.800 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”.

Împotriva răspunsului la clarificări nr.1533/26.02.2021 vizând caietul de sarcini, aferent **lotului 2 – „Mască FFP2 – Avizat MS”** și **lotului 3 – „Mască FFP2 – Avizat MS”**, ... a depus contestația de față, consemnând cauțiunea în cuantumul stabilit de lege.

Procedura de atribuire nu a fost suspendată, data limită de depunere a ofertelor fiind stabilită pentru data de 05.03.2021.

Examinând susținerile părților, probatoriul aflat la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile, Consiliul constată:

... critică răspunsul la clarificări nr.1533/26.02.2021 referitor la prevederile caietului de sarcini, în ceea ce privește loturile 2 și 3, având conținutul:

„1. Se solicită măști FFP2 și FFP3 avizate de ANMDM împreună cu rapoartele de tastare conform SR EN 14683, orice altă ofertă va fi declarată neconformă. De asemenea se va prezenta aviz de funcționare din care să reiasă faptul că operatorul economic este avizat și că producătorul măștilor este notificat ANMMDM.

Dorim să atragem atenția asupra faptului că neprezentarea avizului de funcționare emis de ANMDM pentru producătorul român a fost menținută DOAR în perioada stării de urgență și nu a fost prelungită în starea de alertă.”

susținând că este nelegal sub aspectul solicitărilor de a se prezenta avize ANMDM, rapoarte de testare conform SR EN 14683 și aviz de funcționare din care să reiasă că operatorul economic este avizat și că producătorul măștilor este notificat ANMDM.

Autoritatea contractantă a transmis la dosarul cauzei punct de vedere prin care a arătat că a înțeles să se adreseze ANMDMR iar, față de răspunsul acestei instituții, al cărui conținut îl redă, apreciază întemeiată contestația.

Susține autoritatea contractantă, de asemenea, că **„solicităm Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor *continuarea evaluării ofertelor, acestea aflându-se în faza preliminară de verificare a DUAЕ, admiterea ofertanților care dovedesc* că (...), iar pentru ofertele depuse *pentru măștile FFP2 și FFP3, să dețină Declarația de conformitate – Standardul EN 149:2001+a1:2009-CE conform Caietului de sarcini* (Anexă la dosar).”**

Verificând fișierele electronice atașate anunțului de participare nr.CN1027984/28.01.2021, Consiliul constată, după cum și autoritatea contractantă confirmă, că aceasta nu a suspendat procedura în cazul loturilor în discuție, ci a continuat-o, la momentul prezentei procedura aflându-se în etapa „*Evaluare calificare și tehnică*” cum apare precizat în SEAP, adică de verificare a DUAЕ și evaluare a propunerilor tehnice depuse.

În atari condiții, față de împrejurarea că etapa analizei DUAЕ și evaluării tehnice este în desfășurare, nu se mai pot dispune măsuri de remediere cu consecința înotarcerii procedurii înainte de etapa menționată, o asemenea înotarcere fiind imposibilă fără a se încălca principiile transparenței și tratamentului egal, prevăzute la art.2 alin.2 din Legea nr.98/2016.

Concret, nu este posibilă adoptarea de măsuri de remediere în sensul anulării părții din răspunsul la clarificări nr.1533/26.02.2021 considerat nelegal, informarea operatorilor economici interesați prin publicarea măsurii în SEAP și continuarea procedurii, întrucât aceasta nu mai poate fi repusă în situația anterioară termenului limită de depunere a ofertelor. Termenul limită de depunere a ofertelor odată împlinit nu poate fi „*reprogramat*” astfel încât să se dea posibilitatea ofertanților să-și alinieze ofertele măsurii de remediere vizând răspunsul criticat, după cum nici ședința de vizualizare a ofertelor nu se poate repeta.

Legislația pe linia achizițiilor publice recunoaște, într-adevăr, dreptul autorității contractante de a adopta măsuri de remediere în ceea ce privește actele procedurii, cum este și cea vizată prin contestația de față, însă, pentru a putea fi implementate, acestea trebuie să intervină înainte de împlinirea termenului limită de depunere a ofertelor (05.03.2021 în cazul de față) și cu respectarea regulilor obligatorii de publicitate, iar nu ulterior împlinirii acestuia.

Este în eroare autoritatea contractantă considerând că achiesarea față de pretențiile contestatorului este suficientă iar procedura poate continua din etapa în care se găsește, deoarece o continuare a prezentei proceduri poate avea loc doar cu luarea în considerare a documentelor

achiziției postate în SEAP, deci și a răspunsului la clarificări în discuție în forma în care acesta a fost elaborat de autoritatea contractantă, sens în care reglementează art.127 alin.1 lit.f din H.G. nr.395/2016.

Cu alte cuvinte procedura nu poate fi continuată decât cu respectarea regulilor stabilite anterior datei limită de depunere a ofertelor inclusiv a răspunsurilor la clarificări, fără a exista posibilitatea schimbării lor în etapa de evaluare a ofertelor cum pare că înțelege autoritatea contractantă.

Pentru a fi opozabilă și a produce efecte, măsura de remediere care s-ar fi impus a fi adoptată, respectiv anularea parțială a răspunsului de clarificări nr.1533/26.02.2021, trebuia publicată în SEAP spre a fi cunoscută de toți operatorii economici interesați să participe la procedură, înainte de data limită de depunere a ofertelor (05.03.2021) astfel încât să se asigure întocmirea ofertelor și cu respectarea acesteia.

În lipsa materializării măsurii de remediere de maniera arătată, achiesarea exprimată de autoritatea contractantă apare ca una formală, ca și clarificarea nr.2235/19.03.2021, postată în SEAP ulterior datei limită de depunere a ofertelor și care nu poate produce vreun efect în etapa de evaluare a ofertelor din considerentele arătate.

Văzând și dispozițiile art.26 alin.2 din Legea nr.101/2016, potrivit cu care „(2) Cu respectarea principiului disponibilității, **Consiliul examinează din punctul de vedere al legalității și temeiniciei actul atacat și poate:** (...) c) **anula procedura de atribuire, în situația în care nu este posibilă remedierea actului atacat.**”, Consiliul, în considerarea celor prezentate, urmează a decide anularea proceduri de atribuire în ceea ce privește loturile 2 și 3, adoptarea măsurii de remediere în sensul anulării parțiale a răspunsului la clarificări nr.1533/26.02.2021 nefiind posibilă, dat fiind stadiul procedurii, fără încălcarea principiilor din materia achizițiilor publice.

În privința cheltuielilor avansate pentru soluționarea contestației în cuantum de 11.645,28 lei, dovedite prin facturile nr. DIV0001371/08.03.2021 și nr. DIV0001372/08.03.2021 DRG_20 2123/09.12.2020, achitat online prin serviciul de internet banking al BCR, sunt incidente dispozițiile art.26 alin.9 din Legea nr.101/2016 – *Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației* – precum și cele aplicabile în mod corespunzător din Codul de procedură civilă, art. 452 – *partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei* și art. 453 – (1) *partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.*

În speță, este fără îndoială că acțiunea contestatorului a fost declanșată din culpa autorității contractante care a emis răspunsul la clarificări nr.1533/26.02.2021, criticat prin contestația de față.

Contestația a implicat cheltuieli constând în onorariul avocațial suportat de ..., conform documentelor de mai sus.

Din conținutul art.26 alin.9 din Legea nr.101/2016 și art.453 alin.1 din Codul de procedură civilă reiese că fundamentul răspunderii pentru plata cheltuielilor de judecată este reprezentat de culpa procesuală a părții care cade în pretenții. În mod evident, în speță, subzistă culpa procesuală a autorității contractante, atâta timp cât aceasta și-a însușit criticile contestatorului.

În sensul celor de mai sus, a dispus și Curtea de Apel Oradea prin decizia sa nr. 243/2018:

Instanța de fond a făcut o aplicare corectă a dispoziției legale mai sus enunțate, neputând fi acceptată ideea că, în speță, culpa procesuală ar fi inexistentă, pârâta datorând cheltuieli de judecată tocmai pentru că a emis o dispoziție, în urma emiterii căreia, reclamanta contestând-o, a avansat anticipat o anumită sumă de bani, pe care are dreptul să o recupereze de la partea care, după avansarea cheltuielilor respective, și-a revocat propria dispoziție.

Nu are relevanță că instanța de fond nu a mai ajuns a pronunța soluție pe fondul cererii, ci a constatat că acțiunea a rămas fără obiect, deoarece în momentul sesizării instanței de judecată dispoziția contestată era în ființă și justifica pornirea procesului.

În atare situație și având în vedere că pârâta, din proprie inițiativă, a revocat în timpul procesului dispoziția ce a făcut obiectul contestării în instanță, după angajarea cheltuielilor mai sus arătate, concluzia ce se impune este că nu subzistă temeiuri în considerarea căora pârâta să fi fost exonerată de la plata cheltuielilor de judecată, după cum nu subzistă nici motive pentru a beneficia de reducerea unei părți din cheltuielile de judecată avansate de partea adversă.

De asemenea, într-o speță similară, Curtea de Apel Alba Iulia în decizia sa nr. 3310 din 13 octombrie 2017 a susținut următoarele:

În aprecierea instanței este complet eronată soluția acordată de Consiliu capătului de cerere din contestația petentei referitor la obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocațial avansat în cadrul procedurii declanșate în fața acestuia, în conformitate cu prevederile legale prevăzute de Legea nr.101/2016.

În acest sens, preliminar, Curtea precizează că fundamentul juridic al acordării cheltuielilor de judecată este reprezentat de culpa procesuală a părții care cade în pretenții, după cum rezultă din economia prevederilor art.453 C.pr.civ., regăsindu-și temeiul și în prevederile art.1357 din Codul civil, potrivit căroră, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului răspunzând pentru cea mai ușoară culpă.

În cazul răspunderii civile, o faptă este ilicită atunci când este contrară legilor imperative și bunelor moravuri având ca efect încălcarea sau atingerea drepturilor subiective sau cel puțin a intereselor legitime ale altor persoane, interese care nu sunt potrivnice normelor juridice și moralei.

Culpa procesuală este cea care trebuie să fundamenteze sumele la care partea care a căzut în pretenții va fi obligată, cu titlu de cheltuieli de judecată. Culpa procesuală presupune fie promovarea unei cereri ce se dovedește a fi neîntemeiată, fie susținerea unor apărări neîntemeiate care echivalează cu zădărnicierea petentului în încercarea sa de a răsturna prezumția relativă sus amintită.

În plus, Curtea precizează că natura juridică a cheltuielilor de judecată este aceea de despăgubire acordată părții care a câștigat procesul pentru prejudiciul cauzat de culpa procesuală a părții care a căzut în pretenții. Este vorba despre un prejudiciu material care poate fi dovedit prin documente justificative. Totodată, cheltuielile de judecată reprezintă pierderea efectiv suferită, sumele efectiv cheltuite (damnum emergens) în susținerea procesului respectiv ori pentru apărare.

Dintr-un alt unghi de vedere, cheltuielile de judecată reprezintă sumele cheltuite pentru și în timpul, dar și contemporan procesului ce s-a încheiat.

Revenind la speța dedusă judecății, Curtea constată că în încercarea de a-și valorifica interesele legitime și drepturile sale subiective prin raportare la desfășurarea procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică, petenta a uzat de remediile puse la dispoziție de Legea nr.101/2016 astfel că a notificat autoritatea contractantă să modifice prevederile caietului de sarcini în privința cerințelor referitoare la lotul 6, fiind contrare și încălcând obligațiile sale stabilite de art.154 din Legea nr.98/2016.

Autoritatea contractantă nu a înțeles să remedieze aceste cerințe în urma notificării formulate de către petentă, astfel încât aceasta din urmă a fost nevoită să se adreseze Consiliului pe calea contestației, ceea ce a presupus angajarea unor cheltuieli în sumă de 2.500 de lei, constând în onorariul reprezentantului convențional, pentru redactarea și reprezentarea în fața Consiliului, după cum rezultă din factura și ordinul de plată existente la filele 79-80 din volumul I dosar CNSC.

Ulterior sesizării Consiliului, autoritatea contractantă a înțeles să anuleze procedura de atribuire a lotului 6, însă la epoca respectivă cheltuielile petentei erau deja reale și efective.

Consiliul s-a aflat în eroare constatând că petenta nu a argumentat și nu a probat în ce măsură demersul autorității contractante a fost de natură să îi cauzeze prejudicii constând în cheltuieli de judecată, în contextul în care, la momentul sesizării acestuia, petenta justifica un interes legitim și actual în promovarea contestației iar cheltuielile sale, anterior identificate îndeplineau condiția realității, necesității, efectivității, precum și a caracterului rezonabil, prin raportare la complexitatea cauzei și miza procedurii urmate, fiind concepute într-o legătură strictă și indisolubilă cu litigiul.

Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului ele să nu fie exagerate, din această perspectivă îndeplinirea condiției rezonabilității neputând fi pusă la îndoială în opinia Curții.

Astfel, în cauză este cert că petenta a avansat aceste cheltuieli din pricina comportamentului manifestat de autoritatea contractantă, a cărei culpă este evidentă aceasta constituind izvorul prejudiciului suferit de petentă, în termenii teoretici mai sus evocați.

Prin urmare, față de considerentele de fapt și de drept anterior reținute, în temeiul art.34 din Legea nr.101/2016, Curtea urmează a proceda la admiterea plângerii formulate de către petentă, pe cale de consecință decizia Consiliului urmând a fi modificată în sensul admiterii cererii de acordare a cheltuielilor de judecată avansate în fața acestuia și a obligării spitalului la plata lor, în cuantum de 2.500 de lei, reprezentând onorariu avocațial dovedit, în condițiile art.452 C.pr.civ., potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei, cu menținerea soluției de respingere a contestației, ca fiind rămasă fără obiect.

Excepția instituită de art. 454 din Codul de procedură civilă [pârâțul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamentului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se află de drept în întârziere], Consiliul o apreciază a nu fi incidentă în speță, luând în considerare faptul că, potrivit dispozițiilor art.9 alin.1 din Legea nr. 101/2016, după primirea contestației, autoritatea contractantă poate adopta măsurile de remediere pe care le consideră necesare ca urmare a contestației, în cel mult 3 zile de la primirea contestației. Or, în cauză, acest termen nu apare respectat, autoritatea contractantă comunicând măsurile de remediere, cu mult peste termenul arătat.

În consecință, contestatorul are dreptul la acordarea cheltuielilor de judecată suportate pentru introducerea și susținerea contestației,

constând în onorariu avocațial, în cuantum de 11.645,28 lei, dovedit cu înscrisurile depuse în fața Consiliului.

Față de dispozițiile art.26 alin.9 din Legea nr. 101/2016, ... va fi obligat la plata către ... a sumei de 11.645,28 lei, cu titlu de onorariu avocațial.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art.28 alin.1 din Legea nr.101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația depusă de ..., în contradictoriu cu ... și anulează procedura de atribuire în ceea ce privește loturile 2 și 3.

Obligă ... la plata către ... a sumei de 11.645,28 lei, cu titlu de onorariu avocațial.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

...